

OM NAISPAPIN EHTOOLLINEN

- O OPETUKSET, <https://www.gen.fi/o.html>
 OM MUUT OPETUKSET, <https://www.gen.fi/om.html>
 OM Naispapin ehtoollinen
<https://www.gen.fi/om-naispapin-ehtoollinen.html>

SISÄLLYSLUETTELO

0. Dokumentteja
 1. Apostoleille annetut paimenviran tehtävät
 2. Paimen edustaa Herraa, ei rouvaa
 3. Naispappeusvihkimyksessä ei synny oikeaa paimenta
 4. Oma toimintani
 5. Sulhasherran ja seurakuntamorsiamen vuoropuhelu
 6. Pyhien palvelustehtävät maailmassa
 7. Naispapin toimittaman ehtoollisen pätevyys

0. DOKUMENTTEJA

- OR Avioliitto (1. Moos. 2:24)
<https://www.gen.fi/or-avioliitto.html>
 OM Jumalattomien toimittamat sakramentit (CA 8)
<https://www.gen.fi/om-jumalattomien-toimittamat-sakramentit.html>
 OR Mies ja nainen, Kristus ja seurakunta (Ef. 5:21–33)
<https://www.gen.fi/or-mies-ja-nainen-kristus-ja-seurakunta.html>
 OR Paimenvirka (Ef. 4:11)
<https://www.gen.fi/or-paimenvirka.html>
 H6H Mieheksi ja naiseksi (1. Moos. 1:27)
<https://www.gen.fi/h6h-mieheksi-ja-naiseksi.html>

1. APOSTOLEILLE ANNETUT PAIMENVIRAN TEHTÄVÄT

Aluksi käsitteistä: Maallikko-sana tarkoittamassa seurakunnan jäsentä, joka ei ole teologi tai vihitty paimenvirkaan, on mielestäni huono. Maallikko-sanaa käytetään arkikielessä ilmaiseemaan myös asiantuntematonta ja eiammattilaista.

Kristitty ei tietenkään ole sellainen: Hän on Jeesuksen omaksi pyhässä kasteessa uudestisyntyetty Kristus kirkon pyhä jäsen, ainutlaatuisen ja mittaamattoman arvokas ruumiinosa Herramme ruumiissa, elävä kivi Jumalan maanpäällisessä tempelissä. Jokainen kristitty kuuluu

pyhään papistoon ja on kiitosuhripappi. Tätä tarkoittaa yleinen pappeus.

Siksi pappi tarkoittamassa Kristuksen kirkon paimenta eli kaitsijaa on osittain harhaanjohtava ilmaus: kaikki Jeesukseen kastetut ja uskovat ovat pappeja sukupuolesta, iästä, tehtävästä ja lahjoista riippumatta. Jokainen Jeesuksen oma on pappi, joka uhraa kiitosta. Sovitusuhripappi on Uudessa liitossa vain yksi, verinen Vapah-tajamme. Paimenuudesta voidaan kuitenkin käyttää myös nimitystä erityinen pappeus.

Naispappeus- ja naispappi-käsitteet ovat kuitenkin yleisessä keskustelussa vakiintuneet kuvaamaan tosiasiaa toivotonta yritystä vihkiä naita apostoliseen paimenvirkaan. Allekirjoittanut

käyttää naispappi-sanaa sen vakiintuneessa merkityksessä. Mutta teologisesti ymmärrettynä jokainen Jeesukseen kastettu uskova on nainen – kuten mieskin – on pappi. Mutta tämä yleinen pappeus on eri asia paimenvirka.

Herramme Jeesus on asettanut apostolisen paimenviran erottamalla 12 apostolia, joiden joukkoa seurakunta on myöhemmin täydentänyt. Vapahtajamme on antanut apostolisen paimenviran hoidettavaksi erityisesti Herran Pyhän Ehtoollisen: kiirastorstaina ei ehtoollista asetettaessa kerrota paikalla olleen muita kuin valitut 12 (tai 11) apostolia.

Muut tilanteet, joissa paikalla ei muita ollut kuin 12 (tai 11) apostolia olivat avaintenvallan antaminen (synnistä päästäminen ja syntiin sitominen) sekä kastekäskey ja siihen liittyvä tehtävä "opettaa pitämään kaikki, mitä Herra on käskennyt". Kristikunta on tämän mukaisesti alusta asti erottanut kättenpäällepanemisen kautta apostoliseen paimenvirkaan kaitsijoiksi uskovia yhden vaimon miehiä.

Kaitsijoiden tehtävänä on toimia seurakunnan keskellä Jumalan edusmiehenä: Saarnata Pyhän Raamatun mukaista varmaa ja seurakuntaa sitovaa sanaa, kastaa, toimittaa rippi ja murtaa leipää eli pyhittää ja jakaa ehtoollista. Kaitsijoiden valitsemisohjeet on talletettu kahteenkin kertaan Paavalin kirjeissä (1. Tim. 3, Tit. 1).

Tämän mukaisesti katolinen eli yleinen kirkko – en tarkoita tällä Rooman paavin kirkkoa, vaan laajasti klassista kristikuntaa ennen ja nyt – on sitonut ehtoollisen toimittamisen ja jakamisen paimenviran hoidettavaksi.

Esimerkiksi Luther oli tässä erityisen tiukka: Hän ei missään nimessä hyväksynyt sitä, että kukaan muu seurakunnan pyhä jäsen kuin pastori olisi ehtoollista jakanut. Tämä koskee vastavasti myös meidän nykyisiä diakoneja, joita ei ole paimenvirkaan erotettu. Joissakin kirkoissa diakonit vihitään sakramenttien hoitajiksi. Silloin diakoni on erotettu apostoliseen paimenvirkaan.

Luther tosin totesi, että vaikka ehtoollinen jonkun muun kuin pastorin käden kautta saataisiin, eli jakajana toimisi joku muu kuin kaitsija, niin se silti on oikea Kristuksen ruumis ja veri. Tämä siinä tapauksessa, että konsekraatio eli ehtoollisaineiden pyhittäminen on tehty oikeassa apostolisessa järjestyksessä, Herramme testamentin ja käskyn mukaisesti.

2. PAIMEN EDUSTAA HERRAA, EI ROUVAA

Pastori eli kaitsija edustaa seurakunnan edessä ennen kaikkea Kristusta, Poikaa ja Herraa. Herra Jeesus palvelee ja hoitaa morsiantaan paimenviran kautta: sanan saarnalla, ripin vastaanottamisella ja synninpäästön sanalla, kasteen ja ehtoollisen sakramenteja hoitamalla ja Herran siunauksen seurakunnan päälle laskemalla.

Koska kysymyksessä on Kristuksen ja Jumalan – Isän ja Pojan ja Herran – edustaminen ja hänen nimissään toimiminen, on paimenvirka yksiselitteisesti maskuliininen virka. Raamattu ja Jumalan seurakunta on avoimesti ja yksiselitteisesti patriarkaalinen.

Mieheys saarnaa Aadamia eli Kristusta, jonka kyljestä Eeva eli morsian luodaan (seurakunta rakennetaan Herramme kyljestä vuotaneesta verestä ja vedestä). Mieheys saarnaa veriylkkää, jonka veri vuotaa rakkaudesta morsianta kohtaan (ympärileikkaus kuului alun perin avioliiton solmimiseen). Mieheys saarnaa miehen tehtävää vuodattaa hikensä ja tarvittaessa verensä perhettään elättääkseen ja sitä sotarintamalla puolustaakseen. Mieheys saarnaa perheen päätä eli seurakunnan päätä Kristusta.

Seurakunnan keskellä erotetaan siksi yksin miesten joukosta ne, jotka toimivat Herran suuna (saarna eli Herran nimeen tapahtuva seurakuntaa sitova Jumalan sanan opettaminen, taivaaseen asti voimassa oleva synninpäästön antaminen, ehtoollisen asettaminen sekä Herran siunauksen laskeminen seurakunnan päälle), kätenä (ehtoollisen ojentaminen ja kasteveden valelu tai siihen upottaminen) ja korvana (ripin vastaanottaminen).

Huolehtivaa ja rakastavaa kuria sekä järjestystä ylläpitävä sitomisavain on myös annettu nimenomaan paimenen ja hänen johdolla koko seurakunnan hoitoon. Yksittäisen uskovan ei tarvitse eikä pidä ketään toista uskovaa hänen syn-teihinsä sitoa ja pannaan julistaa. Paimenuus on sulhasen, Pojan, Isän ja Herran tehtävä.

3. NAISPAPPEUSVIHKIMYKSESSÄ EI SYNNY OIKEAA PAIMENTA

Naisesta ei tule kaitsijaa, vaikka kuinka yritettäisiin ns. naispapiksi vihkiä. Yhtä vähän kuin homoparista tulee aviopuolisoja ja toisensa täydentävä yksi liha, vaikka kuinka avioliittoon vihkimisen kaavaa ja avioliittoa jäljittelevää yhteiselämää yritettäisiin seurata.

Naispappeus on teologis-hengellistä homoseksuaalisuutta. Siinä kohtaavat kaksi feminiinistä elementtiä: nainen seurakunnan edessä ja seurakuntamorsian. Siksi naispappeuskirkko enemmän tai myöhemmin hyväksyy myös lihallisen homoseksuaalisuuden. Homoseksuaalisuus on rakennettu erottamattomasti ja lähtemättömästi naispappeuden sisään. Suomen naispapeista vain pieni mitätön murto-osa pitää homoseksuaalisuutta syntinä. Naispappeuskirkossa homoseksuaalisuuden hyväksyminen on käytännössä itsestäänselvyys.

Vain apostoliseen paimenvirkaan erotetun miespaimenen kautta syntyy oikea Kristus-sulhasen ja seurakuntamorsiamen välinen yksi liha Herran Pyhässä Ehtoollisessa. Aina kun tästä aletaan luistella, ollaan liukkaalla ja kaltevalla pinnalla.

4. OMA TOIMINTANI

Itse olen tässä kohtaa klassisen kristinuskon ja luterilaisuuden edustaja – tosin syvällisemmin vasta vuodesta 2008 alkaen. Siihen asti en ymmärtänyt loppuun asti paimenviran Kristus-edustuksellisuutta seurakunnan edessä ja siihen liittyvää vuoropuhelua seurakunnan kanssa.

Olen osallistunut ehtoolliselle tuosta vuodesta alkaen vain silloin, kun toimittajina (ehtoollisaineiden pyhittäjänä, jakajana ja Jumalan sanan saarnaajana) ovat asianmukaisesti paimenvirkaan erotetut luterilaista uskoa tunnustavat miehet. Nainen ei ole apostolisen paimenviran mukainen kaitsija missään tapauksessa, oli hänellä sitten päällä vaikka piispan varusteet.

Aiemmin ymmärsin ja opetin asian eri tavalla: Uskoin jakamisen (en toki konsekroinnin eli ehtoollisaineiden pyhittämisen) kuuluvan yleisen pappeuden piiriin. Ajattelen ja uskon olleeni kuitenkin silloinkin kristitty ja taivaskansalainen. Ns. naispappien suhteen toki asian silloinkin ymmärsin, mutta paimenviran syvällistä olemusta en.

En voi tai halua ketään jossain yksityiskohdassa eri tavalla tunnustavaa (so. uskovaa, opettavaa ja toimivaa) harhaoppiseksi tuomita. Erityisesti tämä koskee ehtoollisavustajaa. (Ns. naispappeus on kuitenkin selvä harhaoppi.) Itse olen kuitenkin asiasta nyt varma – saarnaviran ymmärtäminen loppuun asti Kristus-keskeisesti ja evankeliumin olemukseen liittyvänä toi sydämeeni rauhan ja poisti levottomuuden.

Kun paimen puhuu ja toimii seurakunnan keskellä, niin silloin aktiivisena toimijana on Jumala. Pelastusevankeliumi, Jumalan sana ja sakramentit, ovat Jumalan aktiivista työtä. Seurakunta on niiden suhteen passiivinen eli vastaanottava.

5. SULHASHERRAN JA SEURAKUNTA-MORSIAMEN VUOROPUHELU

Seurakunnan kokoontuessa sanan ja sakramentin äärelle Kristus palvelee veriylkänä seurakuntaa paimenviran kautta. Seurakunta on palveltavana ja rakastettavana oleva morsian. Silloin kun seurakunnan edessä joku on kääntyneenä seurakuntaan päin, niin hän on Herran lähettäläänä vuoropuhelussa seurakunnan kanssa. Seurakuntaan päin kääntyneen paimenen toimiessa kysymyksessä on Isän Jumalan ja Poika Kristuksen eli Herran toiminta.

Silloin, kun pastori on kääntyneenä alttariin päin (rukoukset, tunnustukset, ylistykset), on kysymyksessä seurakuntamorsiamen Herran armotekoihin vastauksen antava toiminta: tunnustus ja kiitos. Paimen on yhtenä seurakunnan jäsenenä tässä mukana ja voi usein toimia esilukijana. Mutta alttariin päin kääntyneenä paimen ei toimi Jumalan suuna ja kätenä, vaan edustaa ihmistä, morsianseurakuntaa.

Puhdas evankeliumi ei hämähäri Jumalan ja ihmisen väliseksi yhteistyöksi, kun Kristusta edustava paimen lausuu nimenomaan seurakuntaan päin kääntyneenä kolmiyhteisen Jumalan nimeen alkusiunauksen, pitää rippipuheen ja lausuu synninpäästön, lukee Raamatun tekstit eli Jumalan sanan, saarnaa, pyhittää ja jakaa ehtoollisen, lausuu Herran siunauksen ja lähettää arkeen palvelemaan.

Seurakunta vastaa kolmiyhteisen Herran alkusiunaukseen kolminkertaisella aamenella, rippipuheeseen synnintunnustuksella, synninpäästön kiitoksella, Jumalan sanaan uskontunnustuksella, ehtoolliseen ylistyksellä jne. Seurakunta tunnustaa, rukoilee, veisaa, kiittää, ylistää, kuuntelee ja ottaa vastaan siunauksen. Paimen on näissä tilanteissa alttariin päin kääntyneenä, osana seurakuntaa.

6. PYHIEN PALVELUSTEHTÄVÄT MAAILMASSA

Paimenviran väärän korostamisen estämiseksi on todettava, että jokainen Herran omaksi kastettu uskova on omassa elämänpiirissään, perheessään ja maailman keskellä – oman kutsumuksensa ja armolahjoituksensa mukaisesti – lähetystyöntekijä ja Jumalan sanan esillä pitävä. Tämä koskee kaikkia Jeesukseen kastettuja ja uskovia pyhiä: naisia ja miehiä, vanhoja ja nuoria, terveitä ja sairaita, viisaita ja tyhmiä.

Järjestettäköön aktiivisesti seurakunnan varsin naisten kokoontumisten eli ehtoollisjumalanpalvelusten (messujen) lisäksi pyhäkouluja, raamattutunteja, seuroja, evankelioimistilaisuuksia, raamattu-, katekismus- ja rukouspiirejä, lasten ja

nuorten tapahtumia jne. Missään näissä ei välttämättä tarvitse olla pastoria paikalla.

Myös sielunhoidossa, hätäkasteissa ja profetian lahjan sekä monien muiden seurakunnan rakentumiseksi tarpeellisten armolahjojen käyttämisessä tarvitaan pastoreiden lisäksi välttämättä myös muita uskovia.

Miehen ja naisen tehtävien erosta totean yksinkertaisesti, että seurakunnan keskellä ei ole siinänsä tehtävien suhteen eroa sillä, onko uskova mies vai nainen. Ainoastaan Kristusta edustava paimenvirka kuuluu miehelle. Kaikki muut tehtävät ja virat (evankelista, lähetystyöntekijä, diakoni, pyhäkoulunopettaja, raamattupiirin johtaja, kanttori, taloudenhoitaja, suntio ym.) ovat yhtäläillä niin miesten kuin naistenkin hoitettavia.

Myös jumalanpalveluksessa ne tehtävät, joissa ollaan kääntyneenä alttariin päin ja puhutaan Jumalalle (rukoukset, tunnustukset, kiitokset ja seurakunnan keskeltä ylistykseen kehottamiset jne.) ovat yhtä lailla niin miesten kuin naisten hoidettavissa.

Joissain herätysliikkeissä seurakunnat ovat saaneet sen paikan, mikä kuuluu jumalanpalvelukselle. Saarnaajat ovat saaneet sen aseman, mikä kuuluu paimenille. Tällainen käytäntö on epäaamattullinen. Jumalan kansan ensisijainen kokoontuminen on ehtoollisjumalanpalvelus eli messu, jota paimen hoitaa ja johtaa. Altтарin sakramentti on keskeinen osa seurakunnan yhteen tulemisesta: "Niin usein kuin te siitä juotte..."

Seurakeskeisissä liikkeissä uskonsisaren pitämästä seurapuheesta tulee ongelma. Yleisen pappeuden perusteella jokainen nainen voi kuitenkin puhua ja toimia kristittynä opettajana. Ainoastaan paimenvastuinen ja seurakuntaa sitova opetuspuhe eli saarna on pastorin tehtävä.

7. NAISPAPIN TOIMITTAMAN EHTOOLLISEN PÄTEVYYYS

Yhteenveto: Naispapin konsekroima eli pyhitämä (tai jonkun muun, joka ei ole asianmukai-

sesti erotettu paimenvirkaan) ehtoollinen ei ole apostolisen uskon ja järjestyksen mukainen. Olisiko se silti Kristuksen tosi ruumis ja pyhä veri – siitä en voi olla missään tapauksessa varma. Eikä sitä lopulta tarvitsekaan pohtia, mitä jossain toisessa, Jumalan sanasta ja tunnustuksesta eronneessa kirkossa tapahtuu.

Itse olen eronnut naispappeuskirkosta ja hakeutunut Suomen evankelisluterilaiseen lähetys-hiippakuntaan. Minulla ei ole kirkollista yhteyttä, se on viran ja sakramentin yhteyttä, naispappeuskirkkoon.

Ehtoollisen osalta on kuitenkin huomattava se, että vaikka joku olisikin asiaa paremmin ymmärtämättä nauttinut ehtoollista muistuttavassa tilanteessa (esim. ns. naispappeusehtoollinen) leivän ja viinin, jotka lopulta osoittautuisivat vain pelkäksi leiväksi ja viiniksi – ei siis Herran ruumiin ja veren sisällään pitäväksi oikeaksi ehtoolliseksi – niin se ei ole itsessään pelastuskysymys.

Kaste Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja tuon kasteen mukainen usko on pelastuskysymys (Mark. 16:16). Haastan kuitenkin tässä Sinut, hyvä lukijani, pohtimaan ja rukouksin Herran edessä kysymään, mitä kirkkoa haluat rakentaa ja minne kymmenyksesi maksaa.